

Som det vil være det høje ting bekendt, har vi modtaget *en henvendelse fra den internationale valutafond*, som mente, at loven ikke i den bestående form var i overensstemmelse med vore forpligtelser efter fondens statutter, men man ville affinde sig med, at loven bestod til sin udløbstid; dog kunne man ikke forvente samtykke til, at en lovgivning af denne specifikke karakter kunne fortsættes.

Det vil også være det høje ting bekendt, at ærede medlemmer af retsforbundet i foråret i sidste rigsdagssamling fremsatte et forslag om ophævelse af rejsevalutaskatten [årbog 1950—51, side 498]. På det daværende tidspunkt mente regeringen ikke, at dette ville være rigtigt. Det var ikke nødvendigt på grund af henvendelsen fra den internationale valutafond, og det ville virke ejendommeligt, at loven, når den havde været i kraft i hele vintersæsonen, da rejserne for en væsentlig del er af forretningsmæssig og lignende karakter, blev ophævet umiddelbart foran turistsæsonen, som den umiddelbart var møntet på. Nu er imidlertid turistsæsonen gået, og den stadige debat, der har været om rejsevalutaskatten, har yderligere forøget de vanskeligheder, der ganske naturligt har været ved at administrere en sådan lov på den måde, den skal, nemlig således at rejsevalutaskatten bliver betalt i alle tilfælde.

I betragtning heraf og i betragtning af, at man alligevel formentlig måtte ophæve en lovgivning af denne specifikke karakter fra 31. marts næste år, har regeringen fundet, at det var rimeligst nu at ophæve de gældende bestemmelser, og jeg skal derfor anbefale forslaget herom til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.“

Afgiften indbragte, efter hvad finansministeren oplyste under sagens behandling, 15 mill. kr. i tiden fra 19. november 1950 til 31. august 1951, altså i godt og vel $\frac{3}{4}$ år. For hele perioden indtil 31. marts 1952 måtte man, om loven forblev i kraft, regne med et noget højere beløb, selvom den egentlige turistsæson var forbi. Ved gennemførelsen af loven blev det meddelt, at der kunne påregnes et provenu på 28 mill. kr. i løbet af et år, hvis der blev rejst lige så meget som hidtil, hvilket dog ikke var at vente. Faktisk havde billetsalget til udlandet vist nedgang, men samtidig var loven i et vist omfang blevet omgået, omend det meste af rejsevalutaen var gået ad de officielle kanaler.

Lovforslaget mødte på rigsdagen tilslutning fra alle sider og blev vedtaget uændret og enstemmigt i begge ting.

---

20. Lov om forlængelse af den midlertidige tillægsafgift af visse motorkøretøjer m. v. (Finansminister *Thorvald Kristensen*). [A. sp. 5599. — C. sp. 543 og 1323].